da sanud, et temma Herra on Turki wan-
gisse sanud, ja tedda ehk on ka Wangi wi-
dud ehk ta on muul wisil soiia läbbi sur-
ma leidnud.

2.

Hanso Jaak * küllast, olli üks aus ja
truu perremees. Temmal olli pole adra
maad käes, head wilja-maad, ja heina-
maad ka rohkeste. Ta piddas murret om-
ma maja eest ausaste sepärrast siggis tem-
male ka keik. Sel ajal raiskus Ellajas
monned aastad järrestikko Nukki orraksed,
agga temmal ommeti olli wilja kül et tem-
mal tarwis ei olnud Moisa aita kallal
tulla, peälegi Lojuste sõmist ka. Agga tem-
ma hoidis ka wägga ennast Jomisse eest.
Ühhel Pühhapäwal ta olli kirrikus ja Laual
käinud; kojo minnes sai ta kõrtsis monne
Joditkutte selsi; teine ja teine pakkusid
tem-

temmale wäggise Sutäie Wina, temma olli
ni rummal et ta järrestikko nelli Su täit wot-
tis, ja sest ajast sadik ta hakkas jomist ar-
mastama, agga siis läks ka et temma om-
ma Maja eest ennam ei woind ôiete hoolt
kanda, temmal keik raisko ja hukka. Sug-
gise, et temma joobnud olli, ja ôhto omma
hoost ei korjand, murdis hunt pimmeda ôe
ajal temma hobbuse: teise kümni-härga ta
mûûs et ta saaks kõrtsi-wõlla maksta, tei-
ne surri et temmal Lojuste sõmisest pudo olli.
Siisk tedda weel ei karristud moisa poolt,
waid, et temma siitsadik aus perremees olli
olnud, tehti temmale weel abbi, añneti moisa
poolt teine hobbune ja paar Härgi. Agga ja ta
üskord olli jomisse kimpo sanud, sepärrast ei
añnud ka teña Moisa Lojuste eest ennam
hoolt, ja Moisa hobbune surri, teine härg löppes
ka! Nüüd ta hakkas kartma, ja wottis seoda
rummalat nou põgeneda, tappis ô'el need
monned lamba-talled, mis tal weel ollid,

ja